

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 14 Stycznia v. s. 1821 roku.

Obserwacje meteorologiczne.	Czas obserwacji	Wysokość Barom.	wys. Ther. Reau.	Wiatry	Odmi. w powie.
dn. 11 średnia.		28 cal. 1,9 lin.	- 1,42 stopn	Połud. Wschodni	Pochmurno
dn. 12 średnia.		27 -- 6,9 --	- 1,5 --	Połud. Zachod.	Burza
dn. 13 godz. 8		27 -- 8,1 --	- 3,	Zachodni	Pogoda.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

WILNO.

Wczora w mieście naszym obchodzono rocznicę urodzin N. Cesarzowej Jeyności, *Elżbiety Alexiejewny*, przez odprawiane nabożeństwo i śpiewane *Te Deum*, w kościołach wszystkich wyznań. Wieczorem miasto było oświetlone.

W dniu 21 terażniejszego miesiąca stycznia dany będzie koncert na skrzypcach przez znanego z talentu JPana Eskudero, na dochód ubogich domu towarzystwa dobroczynności. Koncert dany będzie w pałacu Cywilnego Gubernatora. Afisze uwiadomią o szczegółach koncertu.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa dnia 16 stycznia. W tych dniach wyjechał ztąd JW. *Nowosilcow*, Senator Cesarstwa Rossyjskiego do *Słonima*.

Warszawa dnia 19 stycznia. Wczoraj, jako w uroczystość Trzech Królów, według kalendarza ruskiego, odbył się w Zamku Królewskim obrządek poświęcenia jordanu, na którym był N. Cesarzowiec W. Xiążę Konstanty, i jenerałowie, a na dziedzińcu zamkowym stało wojsko.

Po nagłym wezbraniu wody na Wiśle pod lodem, przez co się podniósł i popękał, most przy obu brzegach pod Warszawą zerwanym został, środek jeden tylko jego leżący na piasku pozostał. Wysokość wody w nocy z dnia 17 na 18 b. m. była łokci 6 cali 12, a wczoraj wieczorem, łokci 6 cali 4. Przewóz na Wiśle już urządzony. Nagłe to ruszenie się lodu i zerwanie mostu wystawiło niemało osób na niebezpieczeństwo, ale je odważna czynność ludzi używanych do przewożenia uratowała.

AUSTRYA.

Wiedeń, dnia 9 stycznia. N. Cesarz Jmć Rossyjski, przybywszy dnia 30 z. m. do tutejszej stolicy, odwiedził tegoż samego dnia wieczorem wszystkich członków rodziny Cesarzowej, i młodego Xiążęcia Reichsztaadzkiego, syna N. Arcy-Xiężney *Maryi Ludwiki*, Xiężney *Parmy*.

PRUSSY.

Berlin dnia 13 stycznia. Z powodu terażniejszej tanności zboża, i trudnej jego sprzedaży, ministeryum wojny kazało także w obwodzie rejencyi *Frankfortu nad Odrą*, zakupić 2000 wiaplów żyta, które ma być dostawione do składów w *Frankforcie nad Odrą*, *Kistrynie* i *Landsbergu*.

Zjechał tu z *Paryża* Hrabia *Chateaubriand*, nadzwyczajny poseł i pełnomocny minister francuzki przy dworze naszym.

Disiejsza gazeta tutejsza zawiera pod artykułem: *rozmaite wiadomości*, iż wielu żydów z *Rossyi*, *Polski*, a szczególniej z *Galicji*, przykrzywscy sobie życie i handel, popłynęło w roku zeszłym z *Odessy* do *Palestyny*. Było także kilka młodszych rodzin. Osada ich w *Tiberias* ma być dosyć liczna. Wielu udaje się tam przez pobożność, aby kiedyś za przyściem *Messyasa*, byli najbliżej jego. Pielgrzymi ci jednak, przed pusezeniem się w tę daleką podróż, starają się, ile możności, naprawić zło, które komu wyrządzili, jako to naprzykład oddając następcom oszukanego to, co mu zabrali.

NIEMCY.

Od brzegow Menu, dnia 30 grudnia. Roboty około obwarowania twierdzy *Ehrenbreistein* i okolicy *Koblentz* idą z wielkim pospiechem.

Dnia 17 b. m. rozpoczęły się obrady stanów *W. Xięstwa Wymarkiego*.

Od brzegow Menu, dnia 2 stycznia. Na 36tej sessyi seymu związku niemieckiego, odprawionej dnia 14 z. m. w *Frankforcie*, poseł bawarski oświadczył, iż rząd jego odebrał d. 10 listopada akta, dotyczące się zatargów między *W. Xięstwem Heskiem* i *Xięstwem Nassauskiem*, i że tegoż samego dnia przesłał je sądowi appellacyjnemu w *Monachium*, który, jako sąd polubowny, wyda ostateczny w tej mierze wyrok.

Lipsk dnia 29 grudnia Kupcy (pisze gazeta hamburska), którzy z jarmarku warszawskiego powrócili, są bardzo kontenci: taki bowiem mieli pokup na wszystkie towary, że ich nawet zabrakło.

NIDERLANDY.

Bruxella, dnia 5 stycznia. W gruzach spalonego pałacu Xiążęcia *Oranii* szukają teraz kleynotów i innych kosztownych rzeczy. Pogorzelsko parkanem drewnianym otoczono. Nadworny jubiler, *Dutalis*, znalazł kilka kosztownych rzeczy, lecz bardzo uszkodzonych.

Słychać, iż Xiążę *Oranii* kupił dom Hrabiego *Haghoorst*.

SZWAJCARYA.

Berna dnia 29 grudnia. Wydany d. 8 b. m. okólnik, zaleca dawać bacność na cudzoziemców, podeyżanych o niebezpieczne intrzygi i chęć zaburzenia publicznej spokoyności: zgoła unikać tego wszystkiego, coby w obecnej chwili mogło za sobą pociągnąć nieufność Mocarstw zagranicznych względem Szwajcaryi, lub stać się powodem do sprawiedliwej skargi.

W Ł O C H Y.

Neapol dnia 15 grudnia. Na sesyji parlamentu naszego d. 12 b. m. Pan *Poerio* podał wniosek, aby naród obchodził uroczystie ten dzień, w którym Król, powodowany wspaniałą chęcią utwierdzenia pomyślności poddanych swoich, postanowił jechać na kongres sprzymierzonych Monarchów do *Laybach*, i aby obywatelom i wojsku oświadczone publicznie zadowolenie, za postępowanie ich w tym wypadku.

Cały rozdział konstytuoyi hiszpańskiej o sądownictwie odesłał parlament do kommissyji, aby go ściśle porównawszy z obecnym systematem krajowym, dała zdanie swoje w tey mierze.

Od granic włoskich dnia 27 grudnia. Uwięziono w *Rzymie* oficera żandarmeryi i dwóch oficerów z gwardyi szlacheckiej, za to, iż kłócąc się na teatrze wznieśli rozruch, tak dalece, że straż wojskowa musiała wystąpić do broni. Słychać, iż oddani będą pod sąd wojenny: występki ich bowiem mógł mieć niebezpieczne skutki dla spokojności publiczney.

Wice-Król nasz Arsy-Xiążę *Rainery* spodziewany w *Trewizo*.

F R A N C Y A.

Paryż, dnia 50 grudnia. Dnia 28 b. m. zajął *P. Ravez* krzesło prezesa w izbie deputowanych, którzy rząd radosć swoją wynurzyli. Wykonał potem *P. Dupont de l'Euve* przepisaną przysięgę, a po obraniu kwestora, wyznaczono kommissyą z ogółu członków złożoną do napisania adresu do Króla.

Izba Parów naradzała się nad wnioskiem Hrabiego *Lanjuinais*, a z powodu zachodzących sporów, za radą Hrabiego *Doulet de Fontecoulant*, popartą przez Xiążęcia *Talleyrand*, uchwaliła d. 26 b. m. wyznaczyć kommissyą do roztrząśnienia: w jakich przypadkach izba parów może się zamienić w wydział sądowy, i jakby można wnieść potrzebne do tego postanowienia.

Sessya izby parów, jako wydziału sądowego, trudniącego się sprawą względem spisku d. 19 sierpnia, z powodu którego 49 osób siedzi w więzieniu, wtenczas dopiero będą publiczne, kiedy sąd zajmie się samym wyrokiem. Zdanie w tey mierze sprawy przez Pana *Pastoret* zabierze 3 tajne sesyie.

Tutejszy *Dziennik Rozpraw* umieścił następujący wyjątek listu z *Wiednia*: „Poza granicą neapolitańską, lecz blisko tego kraju, przejęto korespondencyą, która, pomimo tajemnych znaków, daje przecież poznać niejaki pociągi pióra ręką osoby, która utrzymywała związki spiskowe w *Neapolu*, *Lisbonie*, na wyspie *Leon*, i kilku innych miejscach, gdzie później rewolucye wybuchnąć miały. Złoto, to źródło wszelkiego przekupstwa, grało wielką rolę we wszystkich rewolucyach, któremi się rok 1820 znamionuje; lecz oprócz ogromnych summ, użytych na opłacenie zapaleńców, czyli na utrzymywanie loż iluminatów, obiecano inne jeszcze pieniądze, które gdzie nie przyszły na przeznaczone miejsce, powstała niechęć, która była powodem do odkrycia. Wplątani są do tego, znani bankierowie we Włoszech i innych krajach, którzy sprzyjali tym intrygom i fałszywe wexle wydawali. Wyśledzono przynajmniej towarzystwo fałszujących pieniądze, tém niebezpieczniejsze, iż w usługach swojej miało zdatnych robotników, którym zupełnie ufano: bo należeli do sekty *Karbonarów* (Węglarzy). Wszystko każe się domy-

ślać, iż powolność w postanowieniach kongresu pochodzi szczególnie z odkrycia tych intryg, i z ważności deyscia ich zawiązku, aby od razu wszystkiemu tamę pokłóć można.”

Paryż, dnia 2 stycznia. Wczoraj, w dzień Nowego Roku, deputacya izby deputowanych, pod przewodnictwem Pana *Ravez*, prezesa, złożyła Monarsze adres podziękowania, w którym między innymi wyrażono: „Smutek panował w domu twoim, Najjaśniejszy Panie, i w całym królestwie. Opatrzność, zmiewolona prośbami twemi, a modłami i łzami naszemi, obdarzyła cię synem. Pocieszona budem urodzenia jego Francya, liczy z chlubą w rodzinie Królów swoich nowego potomka *Ludwika Świętego*. Wśród oznaków radości, pochodzących z tak pamiętnego wypadku, niebezpieczeństwa grożą oyczyźnie. W. K. Mość wskazuje ludowi swemu, czego trudne okoliczności od przywiązania jego wymagały. Francya odpowiedziała tak wspaniałemu wezwaniu. Jakież los mógłby odgadnąć naród, który w szlachetności duszy swego Monarchy znajduje rękomyją dobra swego, a Monarcha nawzajem, w przychylności i zaufaniu do niego, upatruje miarę potęgi swojej. Jeśli czas umocnił bardziej tę szczęśliwą, między W. K. Mością a Monarchami jedność, która nas pokiera obdarzyła, i dawne zasady towarzyskiego przywróciła, wdzięczny tobie naród nigdy nie zapomni, iż dobrodziejstwa te winien mądrości twojej. Nadaremnie burzyciele spokojności kusiliby się jeszcze niegodziwemi swemi zamysłami, zachwiać szczęśliwość twoją i bezpieczeństwo nasze. Francya, która się mocno brzydzi ich naukami i spiskami, uzbroiłaby się cała, na obronę prawego swego tronu. Czegóż dobrego nie powinna się jeszcze spodziewać, po stałej i niezmienney woli W. K. Mci, a dzielney pomocy izb swoich?”

Odpowiedział Król: *Jestem bardzo rozczuwiony uczuciami izby deputowanych. Wynurzając je W Panowie, rozwijacie zamiary moje i oświadczenie, iż mi pomagać będziecie. Odbieram przez to rękomyją jedności, jaka między mną i rzbami panować powinna, i która szczęście ludu mojego zapewni, czego jedynie pragnę, i co serce moje prawdziwie rozczulić może.*

Tegoż dnia przyjmował Monarcha powinszowania od władz krajowych.

Słychać, iż liberałscoi nie miewają już prywatnych schadzek; rzadko nawet bywają w izbie deputowanych. Natomiast zaś, stronnicy ministrów często się z sobą naradzają.

Ganią tu, iż trzej nowi ministrowie nie mają właściwych sobie wydziałów; przepowiadają, iż je wkrótce otrzymają; pytają się: czém są ministrowie bez wydziałów? Słychać, iż obeyma ministerya spraw wewnętrznych, morskie i handlu. Oddawna już politycy klubowi tutejsi nie odbierali i nie rozdawali tyle urzędów ministrowskich, co dzisiaj. Podług nich Pan *Clermont Tonnerre* ma być ministrem domu królewskiego; Panom *Lauriston*, *Lalour-Maubourg* i *Coigne*, przeznaczają osobne wydziały w témże ministeryum; Panu *Chateaubriand* dają urząd ministra spraw zagranicznych; Xiążciu *Talleyrand* urząd prezesa rady ministrów; a Xiążciu *Lewis* urząd ministra skarbu.

Tutejszy *Dziennik Rozpraw* umieścił długi artykuł o ścisłym związku, jaki dla spokojności Europy, między publiczną wolnością a zasadami monarchicznymi panować powinien. Wyraża

między innemi: „Urzędowe oświadczenia *Dostarczyciela Austriackiego i Pruskiej Gazety Stanu* kładą tamę zawczesnym domysłom tych, którzy śmieli sądywać tajny cel kongressu opawskiego. Cel ten już jest wiadomy. Nie był nigdy tajemnicą dla tych, którzy wspaniałomyślny charakter Monarchów europejskich, światło ich ministrów, i nierozrywany węzeł, łączący prawdziwe interesa tronów z rzeczywistemi potrzebami będących towarzystw i życzeniami rozsądnych ludzi, cenić umiają. Ogłoszone w *Wiedniu i Berlinie* zasady są następujące: aby utrzymać trwałiejsze prawo władze; aby nieszczęsnym rewolucyom, zdziałanym i popartym siłą fizyczną zbudowaniem wojskiem, tamę położyć; aby nakoniec niepodległość krajów i równowagę w Europie ściśle zapewnić. Nie mogą Monarchowie nad lepszy sposób przywiązania swego do prawdziwej wolności i prawdziwego konstytucyjnego porządku, jak przez spokojne i dzielne usiłowanie, oparcia się zgubnemu duchowi niszczącego, zawsze tyrańskiego i zawsze do krwawych wypadków przywodzącego bezrządu. Gdyby chcieli tryumfu despotyzmu, dosyć byłoby im nie przeszkadzać rewolucyom: dawno bowiem nauczyły, do czego prowadzą. Za prawdziwe jednak konstytucye i prawe umowy, takie tylko uważają konstytucye, które są dziełem Monarchy, zupełnie wolnego. Na tej zasadzie opiera się świętość tronów i znaczenie reprezentacyi narodowych. Powściąga ona gwałty 18 *Brunaire*, na które potępiający wyrok wydaje. Europa więc nie da się ujarzmić rewolucyjnym pretoryanom, i uniknie przepaści, do której ją wypadki czasowe przywiodły. Nie przywiezie despotyzm, aby się od bezrządu uratowała.”

Na sessyi Izby parów zamienionej w wydział sądowy d. 30 z. m. Pan *Pastoret* czytał dalszy ciąg zdania sprawy o śpisku d. 19 sierpnia. Izba zaś deputowanych obrała dwie deputacye, dla złożenia Królowi powinszowania Nowego Roku i adresu podziękowania za mowę z tronu, uchwalonego większością 251 kresek przeciwko 57.

Gazety tutejsze umieściły wiadomość Hrabiego *Simeon*, ministra spraw wewnętrznych, o zamiśle kupienia zamku *Chambord*, dla Xiążęcia *Bordeaux*.

W tym miesiącu zapadnie wyrok sądowy w sprawie oskarżonych o rozruchy w *Paryżu*, od d. 5 do 9 czerwca r. z. Sprawę Pana *Duvergier*, który (jak się zdaje) jest bardzo chorym, odłączono od sprawy innych oskarżonych. 107 świadków ma być wysłuchanych. Oskarżeni nie przestają nalegać, aby PP. *Benjamin Constant*, *Royer-Collard*, Hrabiego *Marcellus*, i 8 lub 10 innych deputowanych połączono do świadectwa.

Rząd nasz okazuje wielką czynność względem interesów neapolitańskich, i stara się odwrócić wojnę od krajów włoskich. Słychać, iż porozumiewszy się z gabinetem angielskim, ofiarował swoje pośrednictwo, byleby rząd neapolitański uczynił odmiany w konstytucyi swojej. Umiarłowani liberaliści w *Neapolu* nie są od tego; lecz zapaleni, którzy mają wielką wziętość u ludu, nie chcą o niczem słyszeć. Mówią nakoniec, iż Król Sardyński ścisły się połączył z Francją. Zdaje się, iż w obecnym stanie rzeczy, Francya powiększyła swój wpływ do interesów europejskich, który od roku 1815 utraciła.

Arcy-Biskup *Walencyjski*, przybywszy z *Hiszpanii*, osiadł w *Perpignan*.

W *Vauvillau*, niedaleko *Cherburga*, znajduje się włościanin, który ma 142 lat, i ciągle jest zdrowy.

Pewne małżeństwo w *Paryżu*, żyjąc z szczupłej pensyi, miało zwyczaj za każdym jej odebraniem stawiać małą ilość na loteryę. Trwało to długo bez najmniejszej wygranej. Nareszcie wyszło terno na 35,000 franków. Mąż przyniósł pieniądze, a przy tak nadzwyczajnym szczęściu, chcąc nadzwyczajnie użyć zabawy, poszedł z żoną na teatr. Ta czuła wewnętrzną niespokojność; przed skończeniem więc sztuki wrócili do domu. Zostali odbitą komodę i pieniądze zabrane. Żona zemdziała. Mąż rozpalł ogień na kominku, a złodziey w kominie ukryty, na w pół uduszony upadł. Tak więc, w krótkim przeciągu czasu, radość ich zamieniła się w smutek, a potem znowu smutek w radość.

H I S Z P A N I J A .

Madryt dnia 20 grudnia. Nie podpada wątpliwości, iż odtąd dwór nasz nie będzie utrzymywał ambasadorów przy rządach zagranicznych, lecz tylko posłów i sprawujących interessa, co znacznie wydatki skarbowe oszczędzi. Generał *Alava* został mianowany posłem w *Paryżu*, na miejscu *Margrabiego Santa Cruz*; lecz jak słychać, wymówił się słabością zdrowia od przyjęcia tego urzędu. *P. Baradri* uda się w charakterze posła do *Londynu*, na miejscu *Xiążęcia Fria*; był on dotąd posłem w *Turynie*. Kawaler *Onis* ma jechać do *Wiednia*.

Dnia 16 b. m. odprawiła się tu rada tajna, po której wyszedł rozkaz uzupełnienia milicyi narodowych, i postawienia pułków liniowych na stopie wojennej. Biegła wieść, iż jeśliby Austriacy przeszli rzekę *Po*, stany mają być nadzwyczajnie zwołane. Wszystko to jednak ustalo, za przybyciem gońca z *Paryża*.

Z powodu uzbrajań nieustająca deputacya stanów, codzień się od niejakiego czasu zgromadzała, nie tylko we dnie, ale nawet w nocy. Urządźno milicyą narodową; wszystkie rękodzielnie zajęte są dostarzeniem broni dla niej. Zaciągnięta we Francyi pożyczka jest w znacznej części na ten cel przeznaczona.

Wyszedł rozkaz do kassyerów prowincjonalnych, aby mieli w pogotowiu do rozporządzenia dowódców po zbrojowniach potrzebne pieniądze, na robienie prochu i ładunków, tudzież na naprawę nadpucy broni.

Jest w *Kadyksie* widoczne nieporozumienie między bezpośrednimi urzędnikami ludu, a sędziami. Tamci w bardzo dobrze napisanej prośbie do Króla, zdają mu sprawę o rozruchach ludu w tym mieście, mających za cel domaganie się sądzienia sprawców rzezi dnia 10go marca, i oskarżenie sędziów pierwszey instancyi, o występłą zwłokę w ich sądzeniu, i że zdają się być gotowymi wypuścić, bez sądzienia, na wolność złodziejów pochwytych, i tych wszystkich, którzy postępowaniem swoim wazą się okazywać nieprzyjaciołmi systemu konstytucyjnego, a między którymi jest nawet kilku urzędników publicznych. Sędziowie przesłali także z swej strony przełożenie Królowi, aby prośbę urzędników ludu uważał za potwarozą i bezzasadną.

Dziennik portugalski wychodzący w *Lisbonie* pod napisem: *Konstytucjonista*, umieścił artykuł

wyrzucający gabinetowi hiszpańskiemu nieczułość i wielką obojętność, względem wypadków w Portugalii, która poszła za przykładem Hiszpanii. Odpowiedział mu dziennik madrycki pod napisem *Universal*, który jest prawdziwie ministrowskim dziennikiem, zapewniająco, iż rząd hiszpański gotów jest owszem wspierać dążenie Portugalii do wolności, i dać jej wszelką pomoc, aby swą konstytucyjną ustawę ugruntowała. Dziennik *Universal* umieszczając to zapewnienie, idzie za duchem nie tylko rządu, ale całego narodu hiszpańskiego, któryby na jej ratunek pośpieszył, gdyby jej niepodległość była zagrożona. Opinia publiczna (mówi tenże dziennik) jawnie się okazała w tej mierze: bo na odgłos wojny przeciw Neapolowi, w patriotycznym klubie, zwanym klubem maltańskim, zapisało się przeszło 200 patriotów, w celu pośpieszenia na pomoc neapolitanom. Jeżeli odległość Neapolu nie jest Hiszpanom przeszkodą do udania się tamże, cóżby było, gdyby Portugalią zagrożono napadem!"

W tymże dzienniku czytamy, że deputacja prowincyi kadykskiej, acz najżyźniejszej i najbogatszej w całej Hiszpanii, a wszelako najmniej przemysłu mającej, chcą go ożywić i próżniaków pracowitymi ludźmi uczynić, przedsięwzięła potrzebne kroki. Mianowicie zaś, wyznaczyła 4,000 realów nagrody, za najlepsze pismo rozwiązujące te dwa zapytania: 1) Jakich sposobów użyć należy bez kosztu tej prowincyi, ażeby próżniacy pracowali i oświecali się w rolnictwie? 2) Podać plan założenia jednej lub kilku rękodzielni, z których dochód byłby dostateczny do nauczania i zatrudnienia robotników niemających roboty, tudzież żebraków i włóczęgów. Odpowiedzi na te pytania przed dniem 1 marca mają być przysłane.

Rząd nasz upoważnił konsulów w Bilbao i St. Sebastian, aby się porozumieli z kupcami, o danie z góry, ile mogą najwięcej, pieniędzy, aby rękodzielnie broni, jak najprędzej czynnemi być mogli.

Od granic Hiszpanii dnia 22 grudnia. Listy z Hiszpanii zgodnie donoszą, iż celem ostatniego spisku było zniesienie konstytucyi. Dowody w tej mierze są tak zupełne i oczywiste, iż żadney wątpliwości nie zostawują. Słychać, iż między innemi papierami znaleziono listę 583 osób, które chciano zgładzić ze świata. Spisek ten miał wybuchnąć dnia 1 b. m. Mówią także, iż Xiążę *Infantado* i Margrabia *Alagon*, wraz z kilku innemi osobami, ukrywali się przez kilka tygodni w klasztorach madryckich.

P O R T U G A L I A.

Lisbona dnia 19 grudnia. Najwyższa junta rządowa ustanowiła komisją skarbową, na wzór dawniejszej dyrekcji, i zaleciła jej mieć w pogotowiu wszelkie pisma, aby stany mogły wprowadzić przyzwoitą oszczędność w wydatkach krajowych.

Rozpuszczono wszystkich oficerów milicyi, którzy należeli do wojska liniowego, i kazano im wrócić do domu, wyjąwszy tylko z pułków opońskiego i magaskiego, którym rząd obiecał nagrodę za zasługi w dniu 24 sierpnia.

Odbывая się wybory deputowanych do stanów portugalskich tak w Lisbonie, jako i po prowincjach, porządnie i stosownie do przepisów przez najwyższą juntę rządową wydanych. Prowincya tylko Alentejo sprawia niejaką obawę

z przyczyny partyi, która chce, aby stany obradowały w mieście Lamego. Posłano tam z Lisbony oddział piechoty i jazdy dla zapobieżenia, aby ta okoliczność nie stała się jabłkiem niezgody.

A N G L I A.

Jeden z ministrowskich dzienników powstaje na rozszerzoną po kraju wiadomość, jakoby rząd chciał znowu wprowadzić sprawę królowej angielskiej. Może już ona, (słowa są dziennika) znosić gdzie się podoba ciężar złożonych przeciw niej dowodów; może mieszkać w pałacu Brandebourghouse, a nawet dla powiększenia swojego orszaku, wzwąć do siebie W. Podkomorzego Bergami, którego wizerunki z jej wyobrażeniem ozdabiają okna handlujących rycinami w Londynie. Rząd już zupełnie mieszać się do tego nie będzie i t. d.

Xiążę Leopold Sasko-Koburg odwiedził znowu Królową; i bawił u niej przez dwie godziny. Codziennie dochodzą Królowej liczne adressa.

Przedają teraz w Londynie chustki do nosa, na których wytłoczona jest sprawa królowej w izbie wyższej. Nad tronem stoi popiersie Bergamięgo.

Wielka wolno-mularska loża w Szkocyi, obrała na rok 1821 wielkim swoim mistrzem Króla. Wielkiej loży w Anglii jest W. mistrzem Xiążę Sussex.

T U R C Y A.

Stambul, dnia 25 listopada. Rząd nasz zachowuje głębokie milczenie, o wypadkach wojennych przeciwko zbuntowanemu *Alemu*, Baszy *Janiny*. Wielki Sułtan rozgniewany przewłoką, posłał groźny list *Izmajłowi*, mianowanemu następcą wspomnianego Baszy.

S E R W I J A.

Nowe u nas zaszły zdarzenia. Obywatele nasi doznają prześladowania od Turków, zagnonymi zostali, wysłać do Stambułu deputacją z prośbą oddalenia Turków, a dania im za rządę Hospodara rodem Serwianina. Dowiedziawszy się o tym przełożony nad Serwą Basza, przełożył ze swej strony rządowi, iż gdy ta prowincya wzbrania się teraz płacić podatków, później tym bardziej nie zechce ich składać. Uwiadomieni znowu o tym deputowani, uzyskali od byłego Hospodara Miłosza zakwitowanie z opłaconych podatków. Rząd turecki, widząc zachodzącą sprzeczność, zesłał komisją. Wkrótce po jej przybyciu, odebrał Miłosz od Baszy rozkaz zjechania do *Belgradu*, dla wysłuchania firmanu Sułtana. Ale ostrzeżony od przyjaciela, iż tam zrobiono zasadzkę na życie jego, zgromadził zaraz Miłosz 7,000 Serwianów, z którymi pociągnął pod *Belgard*, i prosił Baszy, ażeby wyszedł z twierdzy, i za jej murami przeczytał mu firman. Odebrawszy Miłosz odpowiedź, iż powinien przysłać w tej mierze deputacją, wyprawił dwóch braci swoich z 200 obywatelami, którym przeczytano firman, iż teraz prośbie ich dogodzić niepodobna. Dowiedziawszy się atoli Miłosz, iż ten firman nie jest prawdziwie sułtański, zgromadził swe wojsko. Co dalej zaszło, jeszcze niewiadomo.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 11, stycznia: rubel srebrny, 3 ruble kopiejek 80; czerwony złoty nowy rubli 11, kopiejek 59; stary rubli 11 kopiejek 40; imperyal rubli 36, 90 kopiejek.

Wilno dnia 15 Stycznia 1821 Roku v. s.

P o z e w.

1. Wedle Ukazu Jego IMPERATORSKIEY Mości Samowładnego Całą Rosyą etc. etc. etc. Pozew Urodzonym Janowi Norwidowi b. sędziemu przysiadającemu ptu borysowskiego debitorowi, Rafałowi Węclawowiczowi podkom. rzeczywickiemu fundusz dłużnika utrzymującemu, Bazylemu Iwanowiczowi Krasno-Milaszewiczowi aktualn. tajnemu sowietnikowi i kawalerowi, JO. X. Jmci Franciszkowi Sapiezie, tajnemu sowietnikowi i kawalerowi, Wojewodziny Chmarzney, marszałkowi Chmarze, marszałkowi Bułhakowi, marszałkowi Swiężyńskiemu, marszałkowi Antoniemu Wańkowiczowi, rotmistrzowi Kazimierzowi Juchnowskiemu, porucznikowi Janowi Mackiewiczowi, za dług z obligu jenerala Grabowskiego, Helenie z Kuncewiczow Aramowiczowey, prezyd. Kasprowi Skirmuntowi, sukcesorom Adama Skirmunta podkomorzego, Pawłowi Januszewiczowi, Józefowi Milkiewiczowi dworzannowi, Bonifacemu Krassowskiemu, Joachimowi Mokrzeckiemu, Łapinkiewiczowi kol. ass., Barbarze z Kamińskich Szumskiej, Bobrowiczowi komor., Szatałowemu horod. borys., Bogdaszewskiemu deputatowi, Haydukiewiczowi, Podleckiemu, Sierkowemu porucznikowi, Wołkowi kapitanowi, Galimskiemu chorążemu, Sliwińskiemu, Pleskiemu nadwornemu sowietnikowi, i starozakonnym Lozerowi, Leybkowi i Ickowi Heselowiczowi, oraz dalszym kredytorom lub ich sukcesorom czyli przelew mającym, gdziekolwiek zamieszkałym, z instancyi Urodzonego Władysława Zawadzkiego przed sąd Główny gubernii mińskiej Departamentu 2go spraw cywilnych, wynosi się odzownie do uczynionego w dacie 1815 roku marca 6 dnia w aktach ziemskich mińskich w imieniu obzał. Jana Norwida na taxę i exdywizyą oświadczenia w rzeczy o to: iż obzałny Norwid nabywszy od Senatora Krasno-Milaszewicza trzecią część dóbr Dokszyc w powiecie borysowskim położonych, i takowe za intromisyą w roku 1810 januاری 7 dnia w aktach ziemstwa borysowskiego urzędownie zeznaną z folwarkiem Wasilewsk. później Norwidpolem nazwanym, z wsiami Torhunami, Trusami i Zaborzem, z poddaństwem w onych podług skarbowey rewizyi dusz płci męzkiej 251, znajdującym się, po oddzieleniu i odkopcowaniu od dóbr Dokszyc do dziedzictwa swego prawnie objąwszy, do roku 1813 mając w swym władaniu, nie zostawiłbyś na tych dobrach żadnego długu, gdyby interessa żony jego Kazimiry z Węclawowiczow Norwidowey do obciążenia nie były przyczyną: zeszła bowiem z Węclawowiczow Norwidowa, mając od matki swojej Eleonory z Horwatom Węclawowiczowey wydany oblig w posagu na złotych 100,000, była nadto sukcesorką czwartey części dóbr oczysztych Peretrutowicz w powiecie rzeczywickim położonych, i do dójścia onych obzałnemu Norwidowi wydała plenipotentcyą, z mocą zaciągania długow, skutkiem czego obzałny Norwid, jako plenipotent żony swojej, zaciągał na interessa długi, z których taż żona użytkowała. Po zeyściu zaś żony swojej obzałny Norwid wydalając się z kraju i wydając matce teyże żony Ur. Węclawowiczowey na folwark Norwidpel w summie złotych 150,000 zastawne prawo, dla wiadomości wniósł tylko takowe do akt, lecz onego nieprzyznał urzędownie z przyczyny, iż żadney na to prawo nie odebrał summy, ponieważ zeszła Węclawowiczowa przyjęła obowiązek spłacenia wszystkich długow, i na to wydała obzałnemu własnoręczny rewers, obowiązujący razem Norwida do przyznania podług ustaw krajowych urzędownie prawa i wydania inwentarza wtenczas, gdy kredytorowie przez Węclawowiczową usatysfakcyonowani zostaną, którego rewersa obzałny Norwid dla ułożonego z Ur. Węclawowiczową kondyktu dotąd do akt

niewprowadził, i skutkiem tak zmównego prawa zastawnego po zeyściu Ur. Węclawowiczowey obzałny Rafał Węclawowicz syn, dobra Norwidpel dla zmówności z obzałnym Norwidem niby dzierzwiąc, Ur. Norbertowi Podbipięcie od satysfakcyi kredytorow osłania. Gdy mocą plenipotentcyow zeszley Norwidowey zaciągnięte długi z funduszu jey tak summy złotych 100,000 od Ur. Węclawowiczowey episem obligacyynym, po zeyściu jey przy matce pozostałem zapewnionej, jako z czwartey części dóbr Peretrutowicz, delator przeto mając przez obzałnego Norwida z mocy plenipotentcyow zeszley Norwidowey pożyczoną summę i nie mogąc dla uczynionego oświadczenia wyżej datą wspomnionego, po którym mimo wyniesionych przez tegoż Norwida po żalującego i wszystkich swoich wyżej cytowanych kredytorow pozwu, gdy żalujący żadney dotąd nie uzyskał satysfakcyi i bez powołania dalszych tychże współ kredytorow do Exdywizyi dójść oney nie może. pozywa przeto obzałnych w próbach przeznaczenia taxy i exdywizyi dóbr Norwidpola przez powyższe oświadczenie dla satysfakcyi kredytorom oddanych, oraz części dóbr Peretrutowicz i dalszych summ do funduszu zeszley Norwidowey należnych, nakazania uzyskania skarbowych poszlin od utrzymującego te dobra, jeśli by do tych czas uzyskane nie były, wyznaczenia na te akta urzędników, przepisania reguły, aby fundusze tak obzałnego Norwida, jako też zeszley żony jego były zlikwidowane, i satysfakcyą tak z folwarku Norwidpola na exdywizyą poświęconego, jak oraz z majątku zeszley Norwidowey dóbr Peretrutowicz domierzoną została, ku czemu zobowiązania do kompertacyi obzałnego Norwida wszelkich na krzywdę kredytorow z Ur. Węclawowicz wną opisow, o dopełnienie zarazem ich kognicyi, oraz z posiadanych funduszow kalkulacyi i weryfikacyi, zasądzenia expensow prawnych, i o to co przy sprawie żądanym będzie.

Roku 1821 miesiąca xbra 25 dnia. Woźny niżej podpisany świadczę, iż tego pozwu autentycznego kopije zgodne z oryginałem, z instancyi W. Władysława Zawadzkiego JOO. JW W. i W W. a mianowicie Janowi Norwidowi bylemu sędziemu przysiadającemu ptu borysowskiego debitorowi, Rafałowi Węclawowiczowi podkomorzemu rzeczywickiemu fundusz dłużnika utrzymującemu, Bazylemu Iwanowiczowi Krasno-Milaszewiczowi aktualnemu tajnemu sowietnikowi i kawalerowi, Xięciu Franciszkowi Sapiezie tajnemu sowietnikowi i kawalerowi, Wojewodziny Chmarzney, marszałkowi Chmarze, marszałkowi Bułhakowi, marszałkowi Swiężyńskiemu, marszałkowi Antoniemu Wańkowiczowi, rotmistrzowi Kazimierzowi Juchnowskiemu, porucznikowi Janowi Mackiewiczowi, Helenie z Kuncewiczow Aramowiczowey, prezydentowi Kasprowi Skirmuntowi, sukcesorom Adama Skirmunta podkomorzego, Pawłowi Januszewiczowi, Józefowi Milkiewiczowi, Bonifacemu Krassowskiemu, Joachimowi Mokrzeckiemu, Łapinkiewiczowi kollegskiemu assesorowi, Barbarze z Kamińskich Szumskiej, Bobrowiczowi komornikowi, Szatałowemu horodniczemu borysowskemu, Bogdaszewskiemu deputatowi, Haydukiewiczowi, Podleckiemu, Sierkowemu porucznikowi, Wołkowi kapitanowi, Galimskiemu chorążemu, Sliwińskiemu, Pleskiemu nadwornemu sowietnikowi, i starozakonnym Lozerowi, Leybkowi i Ickowi Heselowiczowi, oraz dalszym kredytorom lub ich sukcesorom czyli przelew mającym, z przyczyny nieznanowania się W. Norwida w kraju i niewiadomości o zamieszkaniu jego kredytorow oczewisto do drzwi sądowych mińskiej Głównego sądu 2go Departamentu dla ogłoszenia w gazetach przed sąd Główny miński tegoż 2go Departamentu podałem. Alexander Lednicki
Woźny Ziem. Ptu Miń.

Roku 1821 xbra 23 dnia. Na Urzędzie Jego IMPERATORSKIEY Mości ziemskim powiatu mińskiego stanawszy osobiście JPan Woźny wyżej wyrażony takową relacją zeznał, i to swe zeznanie w protokole aktykacyow i zeznań własną ręką podpisał. Przyjąłem i ze jest w xiegach świadczą. L. Bartoszewicz Regent.

Wypis z xiąg ziemskich potocznych powiatu mińskiego.

Roku 1821 miesiąca decembra 23 dnia. Na Urzędzie Jego IMPERATORSKIEY Mości ziemskim powiatu mińskiego, stanawszy osobiście JPan Woźny niżej wyrażony, relacją podanego pozwu zeznał i to swe zeznanie w protokole aktykacyow i zeznań własną ręką podpisał, którey wyrazy takowe: 1821 miesiąca decembra 23 dnia Woźny niżej podpisany świadczą, iż tego pozwu autentycznego kopie zgodne z oryginałem z instancyi W. Władysława Zawadzkiego JO. JWW. i WW. a mianowicie Janowi Norwidowi b. sędziemu przysądzonego ptiu borysowskiego debitorowi, Rafałowi Węglawowiczowi podkomorzemu rzeczycielowi fundusz dłużnika utrzymującemu, Bazylemu Iwanowiczowi Krasno-Miłaszewiczowi aktualnemu tajnemu sowietnikowi i kawalerowi, Xięciu Franciszkowi Sapieżu tajnemu sowietnikowi i kawalerowi, wojewodziniey Chmarzynie, marszałkowi Chmarze, marszałkowi Bułhakowi, marszałkowi Swiężyńskiemu, marszałkowi Antomemu Wańkowiczowi, rotmistrzowi Kazimierzowi Juchnowskiemu, porucznikowi Janowi Mackiewiczowi, Helenie z Kuncewiczów Aramowiczowej, Prezydentowi Kasperowi Skirmuntowi, successorom Adama Skirmunta Podkomorzego, Pawłowi Januszewiczowi, Józefowi Milkiewiczowi, Bonifacemu Krassowskiemu, Joachimowi Mokrzańskiemu, Łapinkiewiczowi Kollegskiemu Assessorowi, Barbarze z Kamińskich Szumskiej, Bobrowiczowi Komornikowi Szatałowemu horodniczemu Borysowskiemu, Bogdaszewskiemu Deputatowi, Haydułowiczowi, Podleckiemu, Sierkowemu Porucznikowi, Wołkowi Kapitanowi, Galimskiemu Chorażemu Słiwiskiemu. Pleskiemu nadwornemu sowietnikowi, i starozakonemu Leyzerowi, Leybkowi i Łokowi Herelowiczowi, oraz dalszym kredytorom lub ich successorom czyli przelew mającym, z przyczyny niezneydowania się W. Norwida w kraju i niewiadomości o zamieszkanu jego kredytorów, oczewisto do drzwi Sądu w tych Mińskiego Głównego Sądu drugiego Departamentu. dla ogłoszenia w gazetach przed Sad Główny Miński tegoż drugiego Departamentu podałem. U tey relacji podpis Woźnego takowy Alexander Lednicki Woźny Ziem. Ptiu Mińskiego. Jakowa relacja po zeznaniu JPana Woźnego jest do ksiąg Ziemskich Potocznych Ptiu Mińskiego wpisana, że z nich i ten wypis tegoż czasu pod pieczęcią urzędową Ziemską Ptiu Mińskiego stronie rekwirującej iest wydan.

Zgodno z Xiegami Leonard Bartoszewicz Z. P. M. Rejent

Roku 1822 miesiąca januaryi 7 dnia Takową Cytacją pozewną Redakcyi Kurjera Litewskiego może umieścić w druku świadczą Józef Naborowski Grod. Wileń. Pisarz.

Sądy Exdywizorskie.

2 Sąd taxatorsko-exdywizorski na usatysfakcyonowanie kredytorow i pretensorow Wincentego Szyrmy assessora Sądu Grodzkiego Sokolskiego dekretem Sądu spraw cywilnych Białostockiego i Sokolskiego powiatow w dniu 27 oktobra 1820 r. zapadłym, przeznaczony, w komplecie niżej podpisanych złożonym, na dniu 21 xbra 1820 r. do majątności Leygobol w powiecie Sokolskim w Obwodzie Białostockim, sytuowanej zebrawszy się jurydykcyą swoją ufundował; a wdalszey kolei spełniając przepisy dekretu Sądu cywilnego powtórny i ostatni do zjazdu termin na dzień 20 julii 1822 r. przeznaczyszy, ażsby w tymże terminie wszyscy kredytorowie i z jakiego bądź względu do funduszow Wincentego Szyrmy w Obwodzie Białostockim znajdu-

jących się pretensorowie z dowodami ich należności wyswiecającymi, a debitorowie dla wytłumaczenia się z stosunkow do ich uczynionych w majątności Leygobolach w Obwodzie Białostockim sytuowanej stawali się, przez niniejszą trzykrotną do gazet Kurjera Litewskiego i Warszawskiego podającą się awizycją wzywa, ostrzegając że w skutek dekretu Sądu cywilnego należności i pretensye nieprzychodzących w powtórny terminie do Sądu niniejszego wierzycieli Wincentego Szyrmy winnemu upadkowi przez zapisanie amisyi ulegną, a na debitorach, choćby pod ich niestanność, wyrażone do masy należności na ich wszelkim funduszu przysądzone zostaną. Dat 1820 mca decembra 21 dnia.

Wincenty Lewicki Prezyd. Kazimierz Krzyżanowski Exdyw. Stefan Skirmont Exdyw.

Zgodno z oryginałem świadczą Hieronim Polubiński administrator folwarku Leygobol.

O g ł o s z e n i e.

2. Pierwsze oddzielenie Rządu Obwodowego Białostockiego podaje do powszechney wiadomości: iż w drugim oddzieleniu tegoż Rządu odbywać się będzie licytacya w terminach 17, 23 i 28 lutego następnego 1822 roku na wypuszczanie w dwunastoletnią dzierżawę następných dóbr skarbowych w Obwodzie Białostockim położonych, a mianowicie: 1 W Powiecie Białostockim w Amcie Surażskim Folwark Uhowo, w którym podług ostatniey rewizyi liczy się dusz włościańskich płci męskiej 216, czyni skarbowi roczney intraty rubli sr. 1,525. 2do W Powiecie Bielskim w Amcie tegoż nazmiska Folwark Pohreby, w którym liczy się dusz włościańskich 54, czyni roczney skarbowi intraty rub sr. 425. 3to W tymże Powiecie Woytowstwo Piliki do Amtu Bielskiego należące, bez włościan, zawiera gruntow w ogóle dziesięcin 139, sążni 859, arszyn 4½ miary rossyjskiej, czyni roczney intraty skarbowi rubli sr. 150. 4to W tymże powiecie w Amcie Stołowackim Woytowstwo Plutycze, bez włościan; zawiera gruntow w ogóle dziesięcin 38, sążni kwadratowych 1,873, czyni roczney intraty rubli sr. 12. 5to W Powiecie Sokolskim w Amcie Nowowolskim Folwark Zwierzany, w którym liczy się dusz 18, czyni skarbowi roczney intraty rubli sr. 425. Zyczący zadzierżawienia wymienionych tu dóbr, aby udali się w przeznaczonych dla licytacyi terminach do Białostockiego Obwodowego Rządu 2go oddzielenia, opatrzeni w kaucyą dwuletniey kwocie arendy odpowiednią.

Assessor Kardynałowski.

Sekretarz J. Stefanowicz.

Dwónasto-letnia dzierżawa.

Sądy Exdywizorskie.

2. Decyzya Sądu działowego na interes JWW. Rajeckich i W. Bonieckiey; z JWW. Józefem i Alexandrem Hrabiami Chodkiewiczami, i wierzycielami JW. Alexandra Hrab. Chodkiewicza przeznaczonogo, w komplecie czterech osob Urzędniow Ziem., na dniu 4 januar. 1822 roku na gruncie dobr Turca w Gubernii grodzieńskiej ptcie Nowogrodzkim położonych ogłoszona.

Sąd działowy po zakommunikowaniu przez JWW. Rajckich rezolucyi Sądu Głównego Kijowskiego dnia 19 Xbra zeszłego 1821 r. wypadłey, wysłuchowszy wniesień imo JW. Alexandra Hrab. Chodkiewicza, 2do Opieki JW. Józefa Hrab. Chodkiewicza, 3 prośby niektórych wierzycieli litewskich i 4 prośby JWW. Rajeckich, zdecydował; gdy ukazami Rządzącego Senatu, a mianowicie powtórny w roku zeszłym 1821 dnia 1, 7bra zapadłym, Sądowi Głównemu Kijowskiemu, termin dla rozprawy przeznaczyć, i o tym terminie strony w ten interes wchodzące prawnym porządkiem zawiadomić zostało pole-

cono; co Sąd niniejszy z polecenia Sądu Główn. Kijowskiego skutecznie o terminie w dniu 10 góra zeszłego 1821 roku przypadającym, wszystkie strony w ten interes wchodzące zawiadomił; lecz kiedy termin takowej rozprawy z dnia tylko 20 do dnia 29 mca góra utrzymując tok rzeczowego interesu, następnie dla zasłanych rozpisów Urzędników dzielczo-zjazdowych, i przedstawienia opinijów dla rozwiązania w departament kijowski, bezczynnie do dnia dzisiejszego spelił; następnie Departament kijowski, lubo rozwiązał rozpisowe zdanie Urzędników zjazdowych, jednakże terminu do stawienia się stron w ten interes wchodzących i kontynuacji tego dzieła, nieprzeznaczył; dla tego widno: iż Sąd dzielczo-zjazdowy in fundo będący, dostrzegłszy tę nieodbitą potrzebę z przepisem Rządzącego Senatu zgodną, przeznaczeniem dogodnego dla stron terminu załatwić jest obowiązany, dostregłszy zatem iż o przybyciu w terminie dzisiejszym JWW. Rajeckich, i o okazanej rezolucyi Sądu Główn. kijowskiego, nie tylko wierzyciele, lecz nawet i W. Boniecka nie wiedzą, i wiedzieć nie mogli; że ciż wierzyciele JWW. Alexandra Hrabi Chodkiewicza, prezentując piątą stronę byż przytomniemu dziełu temu mają po sobie prawo i Ukazy Rządzącego Senatu, który dla zasłanych rozpisów, i zamknięcia dalszych sądowych czynności z miejsca jurysdykcyi oddalwszy się, jeśliby o powtórnie oznaczonym terminie dla rozprawy zawiżowanemu nie byli, mieliby później powód mówienia, na zachwianie stałości Sądu niniejszego wyroków, że dotąd ani JWW. Hrabiowie Chodkiewicze, ni też wierzyciele do najmniejszej zwłoki w tym interesie nie przyczyniwszy się, nie mogą o zwłokę byż obwinionemu; jeśli zaś Departament kijowski na żądanie JWW. Rajeckich, z dnia 10 do dnia 20 mca góra dając onym czas powrotu z Kijowa, i wezwania urzędników termin posunął, tać podobnyż dogodności w niniejszym przyściu dla wierzycieli nawzajem odmówić niepodobna, tem więcej: iż kiedy oni o terminie niniejszym przez nikogo zawiżowanemu nie będąc, wiedzieć nie mogli w jakim czasie stawić się, i na jaki termin wezwać z swej strony urzędnika są obowiązani: mocą więc takowych przyczyn na ordynacyi Rządzącego Senatu opartych dostrzegłszy nakoniec że i W. Boniecka w tym Sądzie, i w terażniejszym czasie niestawiając się, ile do dopełnienia osobistej komportacyi obowiązana zostawszy, w późniejszym czasie wymawiaćby się mogła niewiadomością, o rezolucyi ostatniej Departamentu kijowskiego, i o terminie bez awizacyi oznaczonym, aby na przyszłość, w niczem Sąd niniejszego wyrokami załatwianemu byż nie mogły, termin dla rozprawy niniejszej, w dziele JWW. Rajeckich i W. Bonieckiej z JWW. Hrabiami Chodkiewiczami ukazami Rządzącego Senatu przeznaczonym, w dniu 18 terażniejszych miesiącach i roku ostatecznie przeznaczyć; i aby o takowym terminie tak W. Boniecka, jako też i wierzyciele JWW. Alexandra Hr. Chodkiewicza zawiżowanemu byż mogli, niniejsze postanowienie do Redakcyi Kur. Lit. aby umocowany JWW. Alexandra Hrabi Chodkiewicza podał obowiązać; dla czego dalszą czynność tego dzieła, do dnia 18 terażniejszego roku i miesiąca wstrzymać. O zgodności z protokółem sądowym poświadczamy i wolność do druku podania dozwalamy.

Sędzia Jan Zaleski. Podsekretarz Jan Józef z Dobry Dobrzański.

W e z w a n i e.

3. Kommissya sądowicza ukazem Jego Cesarzkiej Mości ALEXANDRA Pierwszego Imperatora i Samowładcy Caley Rossyi Króla Polskiego etc etc Roku terażniejszego 1821 dnia 18. julii v. s. własnoręcznie podpisanym do dzieł i długów JWW. Konstancyi z Xiążąt Lubomirskich Hrabiny Rzewuskiej H. P. K. D. A. i K. G. Damy, odrębnie ustanowiona w mieście powiatowym Starym Konstantynowie w kraju Rosyjskim a Gubernii Wołyńskiej leżącym, odkryta i tym czasowy pobyt swój mająca z wolnością przeniesienia się gdzie potrzeba wskaże. Po odkryciu pierwszego posiedzenia na dniu 19. grudnia bieżącego 1821 r: przystępując do wykonania prawideł wyżey rzeczonym ukazem dla siebie przepisanych; gdy w punkcie piątym znajduie, iż za takowym odkryciem poleconą nieodstępnie obwieścić o tem w publicznych wiadomościach rossyjskich, polskich, i zagranicznych, niemniej naznaczyć wierzycielom JWW. Konstancyi Hrabiny Rzewuskiej terminu do przedstawienia poszukiwanych przez nich należności tym, co w granicach Państwa Rosyjskiego i Królestwa Polskiego znajdują się sześciomiesięczny, innym zaś za granicą mieszkającym roczny, licząc od dnia publikacyi, a to pod obawą w przypadku uchybienia założonego czasu utraty praw im służących; przeto postanowiła Wierzycielom JWW. Konstancyi Hrabiny Rzewuskiej, iż ci w Państwie Rosyjskim tudzież Królestwie polskim, zamieszkali; w przeciągu miesięcy sześciu, a w innych krajach za granicą znajdujących się w upływie roku jednego przedstawić Kommissyi poszukiwane przez nich w fortunie JWW. Rzewuskiej należności, pod utratą w przypadku nieawizowania się w terminie praw im służących, są obowiązani, zadeklarować; iakowe postanowienie, celem zawiżowania stron interessowanych o otwarciu swej Kommissyi, jakoteż wezwania wierzycieli, aby w przeznaczonym czasie prawa im służące objawili, w kopii urzędowney do Rządów Guberniiskich Wołyńskiego, Podolskiego i Kirowskiego, tudzież do Redakcyów Gazet Petersburskiej Wileńskiej, Warszawskiej, Lwowskiej, Wiedenskiej, Berlinskiej i Paryskiej. dla trzykrotnego, ogłoszenia przestać. Działo się w mieście Starym Konstantynowie na sessyi Kommissyi sądowiczej roku 1821 dnia 19 grudnia. Protokół podpisali. Prezes Wincenty Ledochowski, Deputat Dionizy Opacki, Deputat Wincenty Jezierski, Deputat Ludwik Dubiecki.

O Zgodności z prothokółem świadczą Deputat Ludwik Dubiecki.

O g ł o s z e n i e.

3. Na skutek przedpisań od zwierzchności wysłanych Rada miejska Wileńska podaje do powszechney wszystkich wiadomości ażeby mieszczan wileńskich do skazek po rewizyi ostateczney 1816 roku zapisanych w różnych powiatach gubernii wileńskiej przemieszkujących, dla opłaty należnych od nich podatków, właściciele swych majątków i innego tytułu dzierżawcy, pod któremi znajdują się takowi mieszczanie, bez najmniejszej zwłoki jako w interesie skarbu tyczącym się, do Miasta Wilna do Rady na Ratusz wysłać raczyli i bez kwitów z opłaty podatków aż po rok 1823, pod żadnym pretekstem nie utrzymywali, a to w celu uniknienia odpowiedzialności za to wynikać mogącey. Datt roku 1822 mca styczni 4 dnia

Prezydent Rady Franciszek Poznański.

5. Wincenty Dowgiallo prezydent ziemski zawileyski, Michał Sawicki prezydent wileński, Alojzy Jankowski sędzia ziemski oszmiański, Józef Skarżynski sędzia ziemski trocki, Szymon Kulwiec sędzia grodzki kowieński i Paweł Smigielski sędzia grodzki brasławski.

Oznajmujemy tym naszym urzędowym obwieszczeniem listem JW.W. i WW. Ludwikowi Gielgudowi strażnikowi W. Xstwa Litto z jednej strony, a zaś Eustachemu i Emilii z Gorskich Chrapowickim podkomorzym b. szawel, Józefowi i Eleonorze z Gielgudów Wereszczynskim starostom upitskim, Maryannie z Kossakowskich Gielgudowej strażnikowej W. Xstwa Lit., Annie matce stolnikowej i prezydentowej b. grodz. ross. Ignacemu porucz. woysk pol. Mikuckim, Franciszkowi Janczewskiemu prezydentowi granicz. rossien. Wincencie matce staroscinie i Damazemu Straszewiczom, Wincentemu i Annie Ostrowskim sędziom b. grodz. rosieñ., Xdzu Stanisławowi Bohdanowiczowi przeorowi i całemu konwentowi XX. karmelitow rossienskich, Mateuszowi Malkiewiczowi rektorowi i całemu zgromadzeniu pijarów rossien., Janowi Łopacie sekretarzowi opiekunowi Zofii i Annie Sabowiczównom, Xaweremu Oycu Sędziemu Grodz. Rossien. Ignacemu i Zenonowi synom Staniewiczom, Józefowi i Maryannie Rymkiewiczom Sędziom, Wawrzyncowi Pikturynie Regentowi b. Dekretowemu ziem. Ross., Józefowi i Justynie Montwiłom, Karolowi i Elżbiecie Dowiatom Sędziom b. Gran. Rosieñ. Eustazemu i Angeli Stankowiczom b. assessor pttu Ros. Ezechielowi Staniewiczowi prezydentowi, Józefowi i Annie Billewiczom marszałkom b. Rossien. również JW.W. Michałowi kawalerowi orderow i Eleonorze z Ty. szkiewiczow Gielgudom nadwornym marszałk Littew. iako też dalszym pretensorom wierzycielom i do masy funduszu JW. Gielguda strażn. dłużnym osobom, że w skutek dwóch dekretow jednego remissyinnego Sądu Głównego Litt Wilen. 2go Depart., przeszłego 1820 miesiąca maja 13 dnia nastalego drugiego przez Sąd exdywizor. in fundo dobr Widukl tegoż Roku 1820 na dniu 20 miesiąca lipca ogłoszonego, trzey z nas wyżej wyrażonych urzędnikow za niedziel 4 od daty podania tego obwieszczenia do majątku strażnika Gielguda Widukle zwanego w pttcie Rossien. położenie mającego ziechawszy, czynność przez Remissę. Sądu Głównego do ułatwienia sobie powierzona i w pierwszym Sądzie exdywizorskiego zjezdzie rozpoczętą ostatecznie dopełniać będą, o czem iżby wszyscy strażnika Gielguda kredytorowie i rozmaici jego pretensorowie tak, też Debitorowie do masy konkursowi uległej osoby, świadome były przez niniejsze urzędowe obwieszczenie pismo.

Roku 1821 mca xbra 29 dnia Woźny świadczę iż kopie tego obwieszczenia listu z nakazu WW. Wincentego Dowgialły prezyd. ziemskie. Zawill. Michała Sawickiego prezydenta Wilens. Alojzego Jankowskiego Sędz. ziem. Oszmians. Józefa Skarżynskiego Sędz. ziem. Trockiego. Szymona Kulwieca Sędz. Grodz. Kowieńskiego i Pawła Smigielskiego Sędz. Grodz. Brasławsk. urzędnikow iwszą JW. Ludwikowi Gielgudowi strażnikowi W X. Litt w dobrach Widuklach, 2ga JW. i WW. Józefowi i Eleonorze z Gielgudów Wereszczynskim Star. upitt. Maryannie z Kossakowskich Gielgudowej Strażnik., W. X. Litt. Eustachemu i Emilii z Gorskich Chrapowickim b. podkom. Szawel. Annie matce Stolnikowej i prezydentowej b. Grodz. Rosien. Ignacemu Porucz. Woysk Pol. Mikuckim, Franciszkowi Janczewskiemu prezyd. Gran. pttu Rossi. Wincencie matce Staroscinie i Damazemu Straszewiczom, Wincentemu i Annie Ostrowskim Sędz. b. Grodz. Ross. Xiedzu Stanisławowi Bohdanowiczowi przeorowi i całemu zgromadzeniu XX Karmelitow, xiedzu Mateuszowi Milkiewiczowi Rektorowi i całemu zgromadzeniu pijarow Ross., Janowi Łopacie sekretarz. opieku-

nowi, Zofii i Annie Sabowiczównom, Xaweremu oycu Sędz. b. Gran. pttu Ross. Ignacemu i Zenonowi Synom Staniewiczom, Józefowi i Maryannie Rymkiewiczom Sędz. Wawrzyncowi Pikturynie regentowi Dekret. ziem. Rossien., Justynie Józefowi Montwiłom Sędz. b. Gran. Ross. Eustazemu Angeli Stankowiczom ases. b. ros. Ezechielowi Staniewiczowi Prez. Józefowi i Annie Bielewiczom marszał. pttu Ross. w tychże dobrach Widuklach w powiecie ogólnym Rossienskim leżących 5cie. JW. Michałowi Kawalerowi orderow i Eleonorze z Ty. szkiewiczow Gielgudom marsz. W. X. Litt w majątności Zamku też w pttcie ogólnym Rossienskim leżącym podaiem, i że za niedziel cztery od dnia dzisiejszego trezy z wyżej wymienionych WW. urzędnikow ad fundum Widukl ziadą i komplet Sądu exdywizorskiego złożywszy, dzieło Remissy sądu Gł. Wilen. sobie powierzone a na dekrete Sądu exdywizor. pierwszo ziazdowym rozpoczęte ułatwić będą, zawiadomieni. Jan Sokolowski woźny pttu Rosien.

Roku 1821 miesiąca decembra 30 dnia przed aktami Grodzkimi pttu Rosienskiego stawając obecnie woźny wyz. wyraźny JP. Jan Sagajło takową relacją podanego obwieszczenia urzędownie zeznał Przyjatem Otton Dowiat Grodz. pttu Rosienskiego Regent.

Roku 1821 xbra 30 takowe obwieszczenie wolno w Kuryerze Litewskim zamieszczyć prezydent ziemski pttu Rosien. Jan Kalinowski.

3 Od wileńskiej składowej Tamoźni ogłasz się: iż w teyże Tamoźni d. 11, 16 i 23 terażniejszego miesiąca januaryi, rano o godzinie 8, będą przedawane się z publicznego targu następujące skonfiskowane towary, a mianowicie: hipernego nankinu 5 sztukek miarą 175 arszynow, dymki kolorowej 2 sztukki 5 reszty 100 arszynow, kartunu 7 sztuk 2 reszty 280 arszynow, naboyki 12 sztukek 462 arszyn, matery bawełniczney tkaney nazywającej się linham 4 sztuki 1 reszta 185 arszyn, kartunu 1 sztuka 1 reszta 53 arszyn, chustek bawełnicznych nabijanych 21 sztuk, kręconego jedwabiu 1 paczek, chustek małych jedwabnych czarnych gładko-tkanych 16 sztuk, chustek półnicianskich kolorowych 12 sztuk, nowy talis 1 i stare 1, stare koszule, stara czapka furzana z czarnym aksamitnym wierzchciem, para starych welnianych północzoch. Roku 1822 januaryi 5 dnia. Zarządzający fon Smitten. Sekretarz Perfilejw.

Sąd Exdywizorski.

5 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski, dekretem Sądu Gł. Litt. Wileńskiego 2go Depart. na domierzenie satysfakcyi kredytorom porucznika woysk pol. W. Ignacego Mikuckiego naznaczony, że w dniu 20 januar 1822 roku w dziele konkursowym do rozpoznania poruczonym, dekret oczywisty ogłosi, o tym wszystkie interesowane strony przez niniejszą awizacją zawiadamia. Dat 1822 mca januar. 7 dnia. W Kossakowszczyźnie.

Leopold Giedgowd Ziemski Telszewski i Exdywizor Prezydent. Wileński Ziemski Sędzia Exdywizor Alojzy Jasiński. Adam Strawiński. Pisarz Ziem Trocki Exdywizor. Józef Paszkiewicz Regent Exdywizorski.

Do dzierżawy.

3. Niżej piszący się mając zamiar ustąpienia Naymilościwiey sobie nadanego na starostwo Kubieluny, Lencze, Ozytany w Rosieńskim Powiecie położone 12stoletniego prawa w zupełności, zaczynającego się z 12 apryla bieżącego roku, które wedle lustracyjnego inwentarza przynosi rocznego dochodu 1700 rub. 85 kop. srebrem, zawiera 76 dymow gruntowych i cztery karczmy; wzywa życzących wejść w umowę o takową possessyą, aby raczyli zgłosić się do mnie w Wilnie w nayprędszym czasie. Januaryi 2 dnia 1822 roku. Jenerał major woysk rossyyskich Poltoracki.

Wilno dnia 15 Stycznia 1821 Roku v. s.

Do dzierżawy.

5 Folwark Bojarele w powiecie Zawileyskim o mil 7 od miasta Wilna nad rzeką Zeimianą położony, mający wysiewu ozimego beczek 10 z odpowiednią robocizną oraz więcey 200 wozów siana ukosu, z kilku karczmami i mieszkańcami czynszowemi jest do zastawienia, lub arędowania, drugi także folwark atynencyonalny od Buywidziszek, mający wysiewu ozimego beczek trzynaście z odpowiednią robocizną, oraz ukosu siana wozów 200 dobrze obudowany o pultorey mili od miasta Wilna położony, jest również do zastawienia lub arędowania, przeznaczony; życzący sobie wchodzić o takowe folwarki w układy, znajdą poszczególne objaśnienia u W. Józefa Połonskiego Regenta Kommissyi Radziwiłowskiej w domu JW. Senatorsa Ogińskiego przy ulicy Oginska zwaney pod N. 255. mieszkającego:

P o z e w.

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego Całą Rossyą etc. etc. etc.

3. Urodzonym Xiędzu Stefanowi Reczyńskiemu Wileńskiemu i Xiędzu Stefanowi Chodorowskiemu Białoruskiemu, seniorom Ewangelicko reformowanego Kościoła, oraz Floryanowi Adamowiczowi Ekonomowi Dociskiemu, pozw przed Sąd ziemski Pttu Lidzkiego na kadencyą następującą Trzykrólską w Roku 1822 januarii 7 rozpocząć się i sądzić się mającą, z instancyi urodzonych Kazimierza b. Sędziego Ziem. Lidz. iako Ojca i naturalnego opiekuna a Kazimierzy Sędzianki mało letniej Córki iako aktorki interessu Kamińskich z referencyą do oświadczenia w Roku 1821 julii 25 w Aktach Ziem. Lidzkich przez Zaltego i Kamierza Kamińskiego zapisanego, i do innych dowodów na Sąd przynieść się mających, wynosi się oto: Zeszły Jan z Białoszewa Cedrowski Pułkownik Woysk Polskich sam ieden posiadał dziedzicznym Aktorstwem folwark Dociszki zwany, w Lidzkim Powiecie leżący, od zeszłych Józefa i Adama Czarnych Zawiszow Starościcow Pucilańskich w Roku 1806 marca 19 nabyty po rzeczonym Pułkowniku Cedrowskim, pozostała iedyną Sukcessorką Córka jego zeszła Konstancya z Cedrowskich Kamińska Zaltego Kamińskiego żona, a Zalley Kamińskiej matka. pomieniona Konstancya z Cedrowskich Kamińska przez szczególne tylo uczucia osobiste, iakie miała dla matki swojej zeszłej niedawno Johanny z Stryeńskich Cedrowskiej Pułkownikowej Woysk Polskich, dokumentem 1815 Roku febr. 9 formalnie sporządzonym i przyznanym, nadała pomienionej matce swojej Pułkownikowej Cedrowskiej dożywocie nad rzeczonym majątkiem Dociszki zwanym, ukończyła dnie życia swojego pomieniona Konstancya z Cedrowskich Kamińska zostawiając iedyną sukcesorką wszelkiego majątku z głowy Jana Cedrowskiego Pułkownika w osobie Córki swojej żalującej Kazimierzy Kamińskiej, z takiego tedy wywołu formalnemi dokumentami sprawdzanego, to się wyswieca, że zeszła Johanna Cedrowska Pułkownikowa nie miała dla siebie Aktorstwa w majątku Dociszkach, a z uczynności Córki swojej Konstancyi z Cedrowskich Kamińskiej władając dożywotnie Dociszkami, nie zebrała dla si bie sumownego majątku, i po zgonie swoim w Roku 1821 in julio nastalym, nie zostawiła osobistego

funduszu. Mimo to wszakże znalazł się testament zeszłej Pułkownikowej Cedrowskiej pod datą 1820 Roku augusta 9 napisany, a 1821 Roku julii 7 do Akt Ziem. Lidzk. oddany i wprowadzony, którym testamentem zeszła Pułkownikowa Cedrowska rozpisując znaczne summy różnym osobom, między tymi obżalowanemu W. T. Xiędzu Reczyńskiemu czer. złotych 100, obżalowanemu W. T. Xiędzu Chodorowskiemu czer. złotych 100 i złotych 500, oraz obżalowanemu W. T. Floryanowi Adamowiczowi czer. złotych 200, i część rozmaitey ruchomości funduszy jemuż w należeniu niewiadomo z iakiego powodu przyznała, a tych swoich rozporządzeń podobnie niewłaściwemi dokumentami, satysfakcyą na Maiątku Dociszkach ukazała, znaiący stan interessow i sytuacji zeszłej Pułkownikowej Cedrowskiej, rzekli się dobrowolnie rozporządzeń teyże Pułkownikowej Cedrowskiej, a gdy obżalowani WW. Xięża Seniorowie Reczyński i Chodorowski, oraz Floryan Adamowicz przy tych rozporządzeniach Pułkownikowej Cedrowskiej zamierzacie utrzymywać się, i z onych szukać dla siebie skutku, przeto żalujący delatorowie zmuszeni szukać krokiem prawnym zniszczenia nie należnych dokumentow przez zeszłą Pułkownikową Cedrowską podziałanych, i uwolnienia majątku Dociszek od narzuconych niewolnie obcych ciężarow, pozywają abżalowanych WW. przed Sąd Ziemski Lidzki zakładając następnę prozby: Ante omnia przyznania Aktorstwa majątku Dociszek dla żalującej Kazimierzy Kamińskiej, uwolnienia tegoż majątku od wszelkich długow i zapisow zeszłej Pułkownikowej Cedrowskiej, znikczemnienia tych wszystkich dokumentow przez Pułkownikową Cedrowską podziałanych, któreby majątek Dociszki do jey nienależący, obarczać miały, nakazania ich zwrotu w Oryginalach, i z Akt eliminaty w tym celu naznaczenia na obżalowanych komportacyi wszelkich obligow, kart i w iakimkolwiek tytule dokumentow, przez zeszłą Pułkownikową Cedrowską dla obżalowanych poczynionych i powydawanych, Sądzenia na obżalowanych expensow prawnych i tego wszystkiego decydowania co czasu sprawy prozonom i dowiedzionem będzie z wolną poprawą żaloby.

Roku 1821 xbra 20 Dnia wozny niżej piszący się świadczę, iż tego pozwu w sprawie Wielmożnych Kazimierza b. Sędziego ziem. Lidzkiego iako ojca i naturalnego opiekuna, a Kazimierzy Sędzianki małoletniej córki iako Aktorki interessu, Kamińskich po WW. JJ. Xięży Stefana Reczyńskiego Wileńskiego, i Stefana Chodorowskiego Białoruskiego, seniorow ewangelicko reformowanego Kościoła, oraz po JPana Floryana Adamowicza ekonomu dociskiego przed Sąd ziem. pttu. Lidzkiego na kadencyą następną trzykrólską w Roku 1822 januarii 7 w mieście Lidzie rozpocząć się i sądzić się mającą, wyniesionego, kopii dwie, iedną W. Adamowiczowi oczewisto w majątności Dociszkach w Lidzkim Powiecie leżącey w ręce podałem, drugą WW. JJ. Xięzom Reczyńskiemu i Chodorowskiemu seniorom iako nie mającym w Gubernii Gródziędzkiej i w powiecie Lidzkim osiadłości, do drzwi Sądowych ziemskich w mieście Lidzie przybiłem, a dla pewnego tych osob uwiadomo-

mienia, sam autentyk po zeznaniu onego w aktach ziem. Lidzkich do gazet Kurjera Litewskiego dla trzykrotnego ogłoszenia przesyłam. Datt ut supra Michał Rucki w P. L.

Roku 1821 decembra 21 dnia przed aktami ziemskimi powiatu Lidzkiego osobiście stanowiąszy wyżej podpisany wozny ten kwit relacyjny podanego pozwu urzędownie zeznał, przyjąłem w akta umieściłem o zgodności z księganami i o opłacie poszlin pieczętnych świadczę

Michał Dziewiałowski Gintowtt Regent Z. P. Lidz.

Takowy pozew wespół z relacją Wozniąską zeznaną, ze wolno drukować i do Gazety Kurjera Litewskiego umieścić poświadczam.

Jakób Różyć Halicki Pisarz Ziemski powiatu Lidzkiego.

O s w i a d c z e n i e .

3. Excerpt oświadczenia z protokołu potoczego Sądu Ziem. ptu Zawileyskiego w dacie ponizej zapisanego, podpieczęcią urzędową stronie rekwirującej w Roku 1822 januarii wydan.

Roku 1822 mca. januarii 4tego dnia w Jmieniu JW. Wincentego Wołodkowicza b. Prezydenta pierwszego Departamentu Gubernii Mińskiej, na mocy plenipotencji dnia 7 decembra ominionego roku wydaney, i w ziemstwie Mińskim przyznaney, Walenty Zambrzycki b. podśędek ziem. Miński czyni naysolenniejsze oświadczenie, z następnego powodu: Sad taxatorsko exdywizorski w majątności Kobylniku były dekretem swym dnia 17 nowembra 1821 zapadłym, rozdzieliwszy do Skarbu Monarszego zaległe, a na Błoznikach w Gubernii Mińskiej w pcie Dziśnieńskim liczące się remanenta na ogólnych pretensorów do massy JW. Jana Świętorzeckiego b. w. Marszałka ptu Zawileyskiego stosunek mających tychże kredytorów biorących schedy, na termin 15 decembra ominionego roku, do opłaty proporcjonalney illosci na zaspokoienie Skarbu Monarszego pod kwit JW Wołodkowicza Prezydenta i depar. gubernii Mińskiej obowiązali i w przypadku nieuiszczenia tego warunku extenuacją sched zawod czyniących, zabezpieczył. obżalowan. JWW. i WW. Schedaryuszowie Kobylnińscy naymniejszey akuratności, prócz W. Fabiana Świętorzeckiego podśędku Mińskiego, w dopełnieniu satysfakcyi dekretowi, nieokazali, żaden z nich na naznaczony termin do Dzisy nalezności nieopłacił, a takim postępowaniem zapowiadając żalnu wiele nieprzyjemności, jako posiadającemu fundum Błoznik ewikcyi skarbowey uległych na exekucyą, narastanie pen i tysiączne niespokojności narażacie, żalujący dellator zwykły po obywatelsku traktować interessa, nie chwyta się ostatecznego środka dekretem exdywizorskim sobie zawarowanego i do piątego februaryi terazniejszego Roku oświadczaiąc cierpliwość, wnosić nalezność z nastającemi penami zamierza, lecz że po upłynionym terminie rygor prawa rozciągnięty, nieakuratni Schedaryuszowie sami sobie przypisać zechcą i wszelkich strat i expensów będąc przyczyną, staną się odpowiedzialnemi uczestnikami, niniejszém oświadczeniem przed powszechnością zapowiada i dla dójścia wszystkim do wiadomości przez Kurjera Litewskiego awizować postanawia. W protokule (podpisano) Walenty Zambrzycki były Miński Podśędek. Działo się w mieście powiatowem Sviencianach.

Zgodno z protokulem potocznym świadczę Julian Narkiewicz Regent ziem. Zawileyski.

Takowe oświadczenie może bydz umieszczone w Kurjerze Litewskim poświadczam Józef Bukowski pisarz ziem. Zawileyski.

2. Kommissya sądownicza ukazem Jego Cesarskiej Mości ALEXANDRA Pierwszego Imperatora i Samowładcy Catey Rossyi Królu Polskiego etc etc etc Roku terazniejszego 1821. dnia 18. julii v. s. własnoręcznie podpisanym do dzieł i długów JW. Konstancyi z Xiążąt Lubomirskich Hrabiny Rzewuskiej H. P. K. D. A. i K. G. Damy, odrębnie ustanowiona w mieście powiatowym Starym Konstantynowie w kraju Rossyjskim a Gubernii Wołyńskiej leżącym, odkryta i tym czasowy pobyt swój mająca z wolnością przeniesienia się gdzie potrzeba wskaże. Po odkryciu pierwszego posiedzenia na dniu 19. grudnia biejącego 1821 r. przystępując do wykonania prawiel wyżej rzezonym ukazem dla siebie przepisanych; gdy w punkcie piątym znajduie, iż za takowym odkryciem poleconą nieodstępnie obwieścić o tem w publicznych wiadomościach rossyjskich, polskich, i zagronicznych, niemniej naznaczyć wierzycielom JW. Konstancyi Hrabiny Rzewuskiej termina do przedstawienia poszukiwanych przez nich nalezności tym, co w granicach Państwa Rossyjskiego i Królestwa Polskiego znajduią się sześciomiesięczny, innym zaś za granicą mieszkającym roczny, licząc od dnia publikacyi, a to pod obawą w przypadku uchibienia założonego czasu utraty praw im służących; przeto postanowila. Wierzycielom JW. Konstancyi Hrabiny Rzewuskiej, iż ci w Państwie Rossyjskim tudzież Królestwie polskim, zamieszkali; w przeciągu miesięcy sześciu, a w innych krajach za granicą znajdujących się w upływie roku iednego przedstawić Kommissyi poszukiwane przez nich w fortunie JW. Rzewuskiej nalezności, pod utratą w przypadku nieawienia się w terminie praw im służących, są obowiązani, zadklarować; iakowe postanowienie, celem zawiadomienia stron interessowanych o otwarciu swey Kommissyi, jakoteż wezwania wierzycieli, aby w przeznaczonym czasie prawa im służące objawili, w kopii urzędowney do Rządów Guberniickich Wołyńskiego, Podolskiego i Kiiowskiego, tudzież do Redakcyów Gazet Petersburgskiej Wilsńskiej, Warszawskiej, Lwowskiej, Widenkiej, Berlinskiej i Paryskiej. dla trzykrotnego, ogłoszenia przestać. Działo się w mieście Starym-Konstantynowie na sessyi Kommissyi sądowniczey roku 1821 dnia 19. grudnia. Protokół podpisali. Prezes Wincenty Ledochawski, Deputat Dyonizy Opacki, Deputat Wincenty Jezierski, Deputat Ludwik Dubiecki.

o Zgodności z prothokolem świadczę Deputat Ludwik Dubiecki.

O g ł o s z e n i e .

2. Na skutek przedpisań od zwierzchności wyszłych Rada miejska Wileńska podaje do powszechney wszystkich wiadomości ażeby mieszczan wileńskich do skazek po rewizyi ostateczney 1816 roku zapisanych w różnych powiatach gubernii wileńskiej przemieszkujących, dla opłaty naleznych od nich podatkow, właściciele swych majątkow i innego tytułu dzierżawcy, pod któremi znajdują się takowi mieszczanie, bez naymniejszey zwłoki jako w interesie skarbu tyczącym się, do Miasta Wilna do Rady na Ratusz wysłać raczyli i bez kwitow z opłaty podatkow aż po rok 1823, pod żadnym pretekstem nie utrzymywali, a to w celu uniknienia odpowiedzialności za to wyniknąć mogącey. Datt roku 1822 mca. januarii 4 dnia.

Prezydent Rady Franciszek Poznański.